

Zickzacklaufen, teči križem.	Zurückwenden, obrniti se.
Zug, poteg.	Zwei, dva.
Zug, četa.	Zweireihe, dvostop.
Zurück, nazaj.	Zweikampf, dvoboj.
Zurücken, primakniti se.	Zweigriff, dvoprijem.
Zurückspringen, odskočiti.	Zwischenschwung, medhit.
Zurücksprung, odskok.	Zwischensprung, medskok.

Dopisi.

Iz Gradca 11. nov. A—p. — Sinoči ob 7. uri so imeli dijaki tukajšnega vseučilišča občni zbor. Na dnevnem redu bil je račun dosedanjega odbora zaradi pomočnega društva vseučiliščinega in volitve v novi odbor. Predsednik bil je Nemeč, katerih je bilo nazočih 243, Slovanov pa 186; Lahi niso došli. Prva točka dnevnega reda se je izvršila v najlepšem redu; k drugi točki govori pravoslovec g. Sporčić (Hrvat) in v imenu vseh Slovanov zahteva v mirni besedi, da se voli v novi odbor po kurijah, da bodo tudi Slovani zastopani v odboru, in da ne bi, kakor do zdaj, samo Nemci gospodarili z denarjem, ki ni le samo nemški, marveč deloma tudi slovanski in talijanski, kajti kakor se je čulo iz računa preteklega leta, daroval je tudi slavni deželni odbor kranjski 30 goldinarjev; zahteval je gotovo pravično, da Nemci volijo 3, Slovani 2, in Lahi 1 odbornika. Al to Nemcem nikakor ni bilo po všeči; nasvetoval je eden izmed njih „Uebergang zur Tagesordnung“, in ker je bila za ta nasvet večina nemška, zgodilo se je tako. Zdaj stavlja zdravoslovec g. Vipavec do nazočega vseučilišnega rektorja dr. Bischoffa interpelacijo: je li ga volja, varovati akademiško prostost tudi slovanskim dijakom, in razpustiti stalni odbor nemških dijakov, kateri je pravo ognjišče vednega hujskanja zoper Slované? Gosp. rektor je govoril veliko, a povedal je kaj malo; vezal je večidel le otrobe, nazadnje je pa še stalni odbor nemški jako hvalisal. Slovani so zoper to protestovali, in gosp. Vipavec je v daljnem svojem govoru nemčurjem zeló grenke, a resnične solil; rekel je med drugim, da je podpredsednik nemškega odbora rekel: „den slavischen Hunden muss man den Brotkorb höher hängen“. Pač sijajno znamenje „der deutschen Bildung“! Ker se predlog g. Sporčića ni sprejel in so hoteli Nemci meni nič tebi nič kar svoje kandidate v odbor spraviti, se je vnel hud vriš, ki je trajal tako dolgo, da so Slovani, ki so videli, da iz te moke ne bode kruha, zahtevali, da se zbor razpusti. Dolgo so se Nemci temu zoperstavliali, al na zadnje vendar je obveljalo zahtevanje Slovanov. Potem so zapustili najpopred Nemci dvorano in za njimi v najlepšem redu tudi Slovani. — Pozneje ponoči je šla množica Slovanov, menda iz kavarne, proti domu popevaje slovanske pesmi; mahoma jih pa napadejo nemški „burši“ združeni z „feuerwehr“ recte „feuerscheu“ itd. in vname se hud boj, pri katerem je bilo mnogo ranjenih, kajti Slovani se niso nikakoršnega napada nadjali, in so bili vsi neoboroženi, „burši“ pa so imeli debele palice s svinčenimi buckami. Slovani so bežali proti neki kavarni, in komaj je med tem prišedša patrola pomirila hudi boj. Neki Srb je tako hudo ranjen, da so ga morali v bolnišnico spraviti. Sodniška preiskava bo dokazala, kaki junaki so tukajšnji „burši“ in pa „feuerwehr“, ki je bojé mislila, da gori in da tukaj mora gasiti. — Ako slovanski dijaki pri akademičnem uradu svojih pravic ne dobijo, pritožili se bodo do ministerstva.

Iz Gradca. A—p. — 4. dne t. m. se je obhajala v dvorani Schreiner-jeve pivarne poleg kolodvora lepa svečanost; obhajal se je stoletni rojstni dan Senefelder-ja, ki je prvi iznajdel kamnotisek. Bilo je nazo-

čih blizo 500 gostov. Profesor dr. Zwiedinek je govoril prav iskreno o pomenu kamnotisa in narisal prav živ životopis Senefelder-jev. Godba polka Leopold je svirala mične piece, in pevci družbe „Typographia“ so nalog pevski izvrstno dovršili. Po polnoči se je pričel ples, ki je trajal do belega dne. Dospeli so tudi telegrami iz Beča, Brna, Berolina, Hamburga itd.

Iz Štajarskega. („Tabor“), leposlaven in znanstven list, hoče z začetkom prihodnjega leta izdavati g. Davorin Trstenjak, ter vabi v ta namen pisatelje, da mu vsaj do konca t. m. rokopise na Poniklo pošljejo. Izhajal bo list dvakrat na mesec na celi pôli in cena mu je na leto 4 gold., prejema se pa naročnina tudi za četrto leta. — Tako beremo v „Sl. Gosp.“

Trst 10. nov. (Razstave konec in konec Beustov.) Razstava naša se je tako tiho zaključila kakor krčma, ko vina in denarja zmanjka. Govorilo se je pred, da bode zaključek prav slovesen; al zastoj smo pričakovali tiste velike slovesnosti! Čedalje več pritožeb se zdaj vsaki dan v tukajšnjih lokalnih časnikih čita zoper mestne očete in magistrat. Res, pravo gnjezdo propagande italijanske je tukaj. „Cittadinu“ se je začelo zopet sanjati o združenju Istrije in Goriške s Trstom. Vse to skupaj pod krilom „svete Italije“ zdi se temu listu zemlja, na kateri bi si Italijan in Nemeč roke podala — čez glave Slovencev. Ubogi sanjači! — Pad Beusta je nas neizrečeno razveselil na bregovih Adrije. On je bil tisti zidar, ki je do Adrije hotel nemški most zidati; hvala onemu, kdor mu je mavto zmešal tako, da je sam va-njo padel! Naj njegove zasluge za Avstrijo „Brencelj“ vzame v list.

Frickov Janez.

Rojan 13. nov. (Čitalnica naša) napravi 26. t. m. veliko besedo, v kateri se bode poleg govorov in petja predstavljala glediščina žaloigra „Mlinar in njegova hči“. Nadejamo se posebno veselega večera. Vljudno se vabijo vsi udje, neudje povabljeni z listki, plačajo vstopnino.

Ivan Dolinar, tajnik.

Iz Koroškega. (Nova železnica in pa ravnopravnost Slovencev.) 5. dne t. m. je prisopihal v Belak prvi hlapon po dodelani železniški črti, ki veže Koroško s Tirolskim in se Pustriška železnica imenuje. Okoli srede tega meseca se bo ta nova črta bojé odprla občinstvu. — Vojaško ministerstvo je nedavno zaukazalo, da morajo častniki (oficirji) tistih polkov, pri katerih niso sami Nemci, ampak vsaj 20 vojakov med sto govori kak drug jezik, naučiti se tudi tega jezika toliko, da jim bo v njem vojake podučevati mogoče. Ako v treh letih ne naučijo se družega polkovnega jezika, ne bodo službi povišani, kedar pride vrsta na-nje. To je le pravično povelje in bo gotovo veliko pripomoglo, da se vojaki lože in hitreje naučijo vojaške službe. Po tem takem se bodo častniki kranjskega, mariborškega, tržaškega in — celovškega polka brž da morali naučiti slovenskega jezika; — al žalibog, zdaj slišimo — piše „Besed.“ — da se pri celovškem polku to ne bo zahtevalo, akoravno je tudi na Koroškem tretjina Slovencev, tedaj tudi v celovškem polku tretjina slovensko govori! „Ja, Bauer, das ist was anderes!“

Iz Kranja 6. nov. (Prošnja.) Ker se „Živalstvo“, spisal Fr. Erjavec, in „Rastlinstvo“, spisal Iv. Tušek, knjigi, ki je učenci naše gimnazije potrebujejo, nič več kupiti ne morete, zato prosi podpisani ravnatelj blagih dobrotnikov, če bi hoteli knjigi na njegove stroške prej ko prej mu blagovoljno doposlati. Tudi Schödlerjeva *) slovenska „Fizika“, „Astronomija“ in „Kemija“ bi se sprejemale hvaležno.

Gimnazijsko ravnateljstvo.

*) Naj bi s Schödlerjevimi knjigami na pomoč prihitela tudi Matica. Vred.

Iz Razdrtega 13. nov. — Naznanite drage „Novice“ svojim čitateljem žalostno novico, da smo 9. dne t. m. pokopali občespoštovanega učitelja g. M. Juh-a v Hrenovicah. Bil je ranjki vrl učitelj in svoji družini oče, vreden, da ga mili spomin spremlja v hladni grob. Zapustil je vdovo in sedmero otročičev. Zadnjo čast so mu spošтовaje kot pravi prijatelji skazali samo štirji učitelji. Ne vem, ali drugi njegovi tovarši niso vedeli za njegovo smrt, ali jih je zadrževalo slabo vreme ali pa mrzlo prijateljstvo, da bi bili ranjcega spremili na zadnji svoji poti?

Iz Ljubljane. — „V jamo pade, kdor jo družemu koplje“; ta pregovor se je zopet vresničil pr Beustu. Šel je, ko je s prusko-magjarsko silo jamo skopal Hohenwartu! Mi pravimo: hvala Bogu! — nemški zagrizenci pa, ki so agitovali zoper poravnavo cislajtanskih homatij in s tem kazali, da vodo obračajo na pruski mlin, milo obžalujejo njegov padec in mu na slovó pošiljajo „častna mestjanstva“ za to, da je Slovane na steno tiščal, — da je dvalizem vstvaril, nam 70 odstotkov davka na glavo nakopal, Magjaron pa stregel s 30, — da je decembersko ustavo in „bürgerministerium“ z brezverstvom na noge postavil, — da je poravnavo razdril itd. itd. Kaj pa ga je tako nenadoma vrglo z mogočnega njegovega stališča, ni še prav nič znano. Vgibuje se marsikaj, al gotovega nihče ne vé. Eni pravijo, da so osebni vzroki, ki so na dan prišli o njegovih postranskih finančnih špekulacijah na borski; drugi pa trdijo, da pri vsem tem bi se bil še nekoliko časa na vrhuncu obdržal, ako bi ne bil eden izmed odstopivših ministrov na odločilnem mestu Beusta odkritosrčno popisal tako kakor je. To mu je neki tako hitro vrat zlomilo. V nedeljo še ni nič čutil, da mu že kljenka zadnja ura; tisti dan je še s Kellerspergom se razgovarjal o programu, kterega naj se prime novo ministerstvo, — v pondeljek pa je že dobil iz cesarjeve pisarne ukaz, naj prosi za odstop. — Njegov naslednik kot minister vnanjih oprav je grof Andrassy, dozdej predsednik ogerskega ministerstva. Kaj ima Avstrija od tega moža pričakovati, o katerem njegov leiborgan „Naplo“ pravi, da je skoz in skoz „ungarischer Staatsmann“, kaže nam to, kar je na dosedanem svojem mestu počel, ne govorivši od preteklih časov leta 1849. in od silnega sovraštva njegovega do Rusov. Kako se je godilo Hrvatom, kterim je glasovitega Raucha za bana stvaril, in kako se jim godi še danes, ko jim deželni zbor predrzno odlaga do prihodnjega leta, to vé ves svet. Nobena skrivnost pa tudi ni, da on z Beustom v zvezi se je vtaknil v cislajtanske zadeve in presekal v zadnjem hipu poravnavo, in zdaj že hoče Poljakom posebno pogačo peči, da bi jih spravil v državni zbor dunajski, po njih pa vso drugo državopravno opozicijo po Beustovi maniri na steno pritisnil. Uboga Avstrija! Al naj pride kar koli hoče: Avstrijoljubi moramo solidarno stati za pravo in resnico, ktera naposled, če tudi po hudem boji, mora zmagati in bode zmagala! Geslo cesarjevo „viribus unitis“ bodi naj geslo 13 deželnih zborov zoper 4 protivne!

— (Dr. Rieger) je iz Prage na čestitanje, ktero je unidan društvo „Slovenije“ telegrafično po njem poslalo deželnemu českemu zboru, dr. J. Bleiweis-u pismo naročil: „naj čestitim svojim rojakom naznani srčno zahvalo za bratovske simpatije, s kterimi so navdani do nas Čehoslovanov, in isto tako živo zahvalo za sklepe društva „Slovenije“ v občnem zboru 1. dne tega meseca“.

— (V zboru katol. polit. društva) 5. t. m., ki je enoglasno sprejel resolucije društva „Slovenije“ od 1. t. m.,

je gosp. kanonik Urh tehtno in obširno govoril o krivicah vojaške postave, ki smo jo dobili 1868. leta. Enoglasno je bil potem sprejet nasvet za prošnjo do ministerstva: 1) Naj se vojna postava tako preuredi, da bode 25. § zastran začasnega odpusta v korist vsem bogoslovcem brez ozira na čas, kdaj so bili v vojaštvo vzeti (da tedaj vsak smé posvečen biti s to pogodbo, da bo vojašk duhoven, ako bi bilo kterokrat treba); — 2. dokler pa se to ne zgodi, naj se uslišijo prošnje taciš vojakov, ki želé posvečeni biti, v smislu 25. § (to je, s to pogojo, kakor je v 2. točki imenovana). Sprejet je bil k temu še gosp. Klunov nasvet 3.: Enoletni bogoslovci naj so tudi v bogoslovji tistih dobrot deležni, kakor učenci na vseučiliših, — da se s tem vsaj nekoliko poravná krivična vojaška postava.

— (Iz deželne odbora.) Gospod Jožef Rudež, grajščak v Ribnici, ki je 14. oktobra t. l. umrl, je v svoji oporoki od 6. maja t. l. zakladu deželne bolnišnice 1000 gld. volil. Deželni odbor naznanja ta blagodušni dar vsi deželi v hvaležni spomin na ranjkega.

— (Čehoslovani v Ljubljani bivajoči) so 1. dne t. m. deželnemu českemu zboru poslali sledečo adresó: „Slavni zbor českega kraljestva! Z veliko pazljivostjo smo sledili kot verni, na daljnem jugu v sorodni Kranji prebivajoči sinovi naše krasne domovine, vsak obrat krutega boja našega naroda, vselej ž njim se radujoči ali žalujoči. Zato je tudi nas kraljevsko pismo od 12. dne septembra t. l., s kterim cesar rad pripoznava pravice česke krone in s kronovanjsko prisego to priznanje obnoviti hoče, napolnilo z nepopisljivo radostjo. Kralj je govoril, kralj je zastavil svojo besedo, da hoče svoje najzvesteje kraljestvo osrečiti in dolgoletne prepire odstraniti! To naše veselje so pač nekoliko zmanjšali osnovni članki, kajti videli smo, da se je sl. deželni zbor za mnoge velike žrtve odločil; a vendar tudi radi pripoznavamo, da se je vse le po zrelem pretresanju vsakoršnih razmer, zarad mirú in preustrojenja kraljestva in države zgodilo; dalje pa smo tudi prepričani, da je sl. zbor českega kraljestva te težke žrtve za poslednje spoznal, od kterih se v prihodnje niti pičica izpustiti ne sme. Soglasno z adresó in osnovnimi članki stopil je sl. zbor možko in postavno nasproti kraljevskemu odgovoru, kteri pa brez ozira na poselstvo in dano besedo od 12. septembra je po vplivu nekterih kolovodjev na dobro našim sovražnikom odločil, s čemur se naše sl. česko kraljestvo ponižati ima. Gledé na to nadjamo se, da bo imel sl. deželni zbor zgodovino našega naroda vedno pred očmi, da od časti njegove in pravic njegovih ne bode odstopil. Prepričani tega izrekamo sl. zboru českega kraljestva naše popolno soglasje in najiskrenejšo zahvalo za dosedanje junaško in odločno zagovarjanje pravice česke krone s prošnjo, naj se ne zmeni več za prazne dunajske obljube. Slava junaškim poslancem! Slava kroni sv. Vaclava! Živela državopravna opozicija!

— (Sedma predstava dram. društva) v deželnem gledališču ljubljanskem bode v nedeljo 19. novembra. Predstavljala se bode prvokrat iz českega poslovenjena igra s petjem „Jurčkove prikazni“ v 5 dejanjih. Ta igra, ktera je še vedno jako priljubljena na repertoaru českega narodnega gledališča, spada med boljša dramatična dela izvrstnega českega dramatika J. Kaj. Tyla in kaže sanje s svojim stanom nezadovoljnega kmečkega fanta, kteri se slednjič prepriča, da naj človek ne hrepení po bogastvu in časti, ker te same človeka ne storé srečnega, ter postane zopet srečen in zadovoljen s svojim stanom. Igra ima tedaj lepo moralo v sebi in mnogo resnih in komičnih položajev, ter se utegne tudi slovenskemu občinstvu posebno prikupiti. Napevi, kterih ima igra precej v sebi, so večidel zlo-

ženi po českich narodnih pesmih. Ker je ravno pred sejmom, se je nadejati posebno obilnega obiska tudi od strane vnanjih domoljubov.

— (Iz mestnega zbora.) Naša navada sicer ni, da bi motili, kar nemški mestni očetje delajo na rotovžu, kaj govori Leskovec ali Mahr, dr. Schaffer ali dr. Keesbacher, Pirker ali dr. Schöppl; le povedati moramo vsaj to, da, kakor zmirom in vselej, so tudi 10. t. m. vsi enoglasno glasovali za to, da se na predlog dr. Zupanov Beustu „an das gerührte Herz“ pritisne mazilo ljublj. meščanstva; — dalje, da dr. Kaltenegger je bil strašansko hud, da je deželni odbor zapazil, da „mestni očetje“ snovaje novo občinsko postavo, so prepisali le graški mestni statut, pa ga, kakor je že navada teh mož, popačili na več mestih in naštelili volilni red brez vsega svobodnega duha zato, da bi revno svoje življenje na rotovžu še tirali naprej, — učitelj Pirker je pridigoval, da se ne more dekliška šola napraviti, ker jo deželni šolski svet tirja, — dr. Zupan je ustavil zidanje nove ljudske šole zato, ker deželni zbor ni dovolil mestu loterijskega posojila, da bi bili mestni gospodje mogočno gospodarili z denarjem, naslednikom pa plačilo zapustili, — bivši prvi kazinski plesalec dr. Schaffer godel je danes na goslih nemčurskih navadno pesem „o, du lieber Augustin“ o „sprachenzwang-u“, s katerim se nevedni ljudje sleparijo, kakor da ne bi se slišala nobena nemška beseda v šolah, in je zahteval od ministerstva, naj prekliče dr. Jirečkov prokleti „utrakvizem“, kateri bode celó razrušil zidanje realke, kajti denar, s katerem gospodari hranilnica, je le denar dr. Rudolfa, Maliča, Stedry-a in ostale nemškutarske koterije. Tako so 10. t. m. rotovski gospodje strašno in enoglasno se hudovali zoper deželni zbor, deželni šolski svet in Jirečkov ministerstvo; nič jim ni bilo prav; in v tej sveti jezi so izvolili Beusta si za častnega Ljubljana ter patrona sebi, ako on vendar še enkrat pride do krmila.

— (Poberki iz časnikov.) Ljublj. „Tagblatt“ je v 258. listu iz časnika „Westermanns illustrierte deutsche Monatshefte“ posnel iz spisa K. Vogtovega nekoliko opazek, ki jih je popotovaje po Krasu in jadranskem primorju zapisal. Med resnico je v tem spisu tudi pomešal marsikaj napčnega; naposled pa dodal besedovanje neke krčmarice Postojnske tako-le: „Ko smo v krčmo stopili, je krčmarica ravno grozila se tako-le (nemški): „Bežite, bežite mi s svojim bindiškim in slovenskim jezikom! Kaj pa morem ž njim početi? K večjemu s kakim telebanom govoriti, ki je še bolj neumen kot borštarnjev Karo (pès). Da bi me bili moji stariši dali namesti tega laški ali francoski učiti, bi vendar mogla z ljudmi govoriti ali s tujo gospôdo, ki v Postojno hodi, in lepe bukve bi mogla brati, kedar bi družega dela ne imela. Kaj pa Vi imate v svojem bindiškem jeziku? Abecednike! Zares! ako bi se ne bila vsaj nemški učila, bila bi še danes tako neumna kakor moja krava, ki ne zna družega nego mukati. Zdaj si pa še peté brusijo s prošnjami, naj bi v šolah vse bilo bindiš — zakaj? zato, ker se nič učiti nočejo! ker hočejo osli ostati!“ — Ker se v Ljubljani pripoveduje, da ta „lepa gospá“ krčmarica skor ne more nobena druga biti kakor gospá Doxatova, zato jo očitno vprašamo: ali je res ona, ali ne? Če ni, da se po krivici ne natolcuje, — če pa je res, da jo moremo dr. Schafferju priporočiti, da jej naklone diplomo častne ljubljanske meščanke. „Tagblatt“ pa vprašamo: ali še ne čuti, da z ognjem igra, ko na zemlji slovenski take psovke celega naroda slovenskega ponatiskuje v

svojem listu? Kar je pijana ali nora baba govorila, je znal tiskati tuj časnik, al „Tagblattu“ resno kličemo: „ne igrajte se z ognjem!“ — „Soča“ je v 15. številu na čelu svojem prinesla iz Ljublj. telegram od 6. nov., da „državni poslanci kranjskega zbora ne pojdejo v državni zbor, edini grof Thurn in Svetec sta glasovala za državni zbor“. — Kdo neki je natvezil ta telegram „Soči“? — kje neki so tisti zbori, v katerih Svetec s Thurnom glasuje? Če pa je to le šala bila, spodobilo bi se jej bilo mesto v „Brenceljnu“.

— (Gosp. dr. Val. Zarnik) se je zdaj stalno preselil v Ljubljano in je vstopil kot koncipient v odvetniško pisarnico gosp. dr. Karola Ahačiča.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja 14. nov. — Do danes še zmirom ne vemo, kdo bodo novi ministri in po katerem programu bodo vladali. Baron Kellersperg je na poziv Njegovega Veličanstva že pred več dnevi podal svoj program; al cesar ga do danes še ni odobril; sliši se celó, da ga je zavrgel; vprašanje pa, kdo bodo novi ministri, še celó ni prišlo na vrsto. Tako visi vse v zraku in bode viselo, dokler ne pride spet — Hohenwart na svoje mesto. „Zukunft“ resnico trdi, ko pravi, da „imamo trojno vlado, pa nobenega ministerstva zdaj, kajti od treh ministerstev, to je, od skupnega, avstrijskega in ogerskega, zdaj ni nikakoršnega popolnoma. — Namesti Andrassy-a prevzame grof Lonyay predsedstvo ogerskega ministerstva; po njem pa se bode kmalu razrušila Deakova stranka, ki prav za prav je dozdej vladarica bila v Peštu. Tako se tudi na Ogerskem bode začel podirati dvalizem, vzlasti, kedar pritisnejo Hrvatje. — Vse tedaj je megljeno v Avstro-Ogerski. In vsega tega je Beust kriv.

Iz Prage. — 21. dne t. m. se bodo tukaj zbrali zastopniki federalistov, da se porazumejo, kako se vèsti in složno postopati v prihodnje. — V nedeljo je bila velika skupščina Čehoslovanov, pri kateri je doktor Gregr razkladal sedanji stan Avstrije, rekši, da niso avstrijski Nemci zdaj na Dunaji zmagali, ampak zmogli so Prusi; zato se Prusija raduje in Rusija raduje, ki po takem bote nastopile dedšino Avstrije — angelj varh Avstrije pa se joka! — Iz vseh slovanskih mest in trgov dobaja na stotine zaupnic in diplom častnega meščanstva Hohenwartu in drugim njegovim ministrom. Beust s svojimi diplomami je prav revež proti unim.

Listnica vredništva. Gosp. J. Fr. v Št. P: Najbolje knjige živinozdravilstva so tiste, ki sta jih dr. J. J. Bleiweis in dr. Strupi na svetlo dala. Cena s podobami jim je 3 gold. 15 kr. Obrnite se do gosp. doktorja.

Žitna cena

v Ljubljani 11. novembra 1871.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 6 fl. 60. — banaške 7 fl. 30. — turšice 4 fl. 50. — soršice 4 fl. 60. — rži 3 fl. 20. — ječmena 3 fl. 20. — prosa 3 fl. 40. — ajde 3 fl. 40. — ovsa 1 fl. 80. — Krompir 2 fl. 10.

Kursi na Dunaji 14. novembra.

5% metaliki 57 fl. 65 kr. Ažijo srebra 116 fl. 50 kr.
Narodno posojilo 67 fl. 50 kr. Napoleondori 9 fl. 31 kr.